

Član 16

Na smrt osuđuju se zločinci za koje se u doljestavljenim paragrafima nsznačuje. Zločinac, koji se osudi na tu kaznu neće se pogubiti dok se najprije ne pročita javno i publicno na gubilištu (mejdan sijaset) izdata, ozgor carskom turom ukrašena previsoka zapovijed koja sadržava dokaz i presudu zločinstva.

Član 18

Žena osuđena na pogubljenje, kad kaže da je trudna, i trudnost ispita se i dokaže, kazna izvršuje se pošto rodi.

Član 19

Okovi (ćurek) kazna je ko upotrebi za teške poslove i da ima željezo na nogama. Nad onim, koji je osuđen na okove izvršuje se i razglašenje (teshir), koje biva na ovaj način: vrlo krupnim slovima napiše se kratak prepis mazbate suda, koji ga je osudio na kaznu, i ona osoba koja će se kazniti, izvodi se na tržište (mejdanluk) ili na mjesto, gdje svakad ima mnogo naroda u onoj varoši, u kojoj živi osuđeni, i to mu se metne na prsi prepis mazbate, i pošto tu drži do dvaa sahata, tada se saopšti narodu, metne mu se na noge željezo i pošalje se na mjesto kazne. Oni zločinci, koji su mlađi od osamnaest ili stariji od sedamdeset godina oprošteni su od toga pravila razglašavanja.

Član 56

Koji god naoružava žitelje carske države da ih pobudu jednog protiv drugog, na međudobni vojnu ili dade povoda razorenju u nekom mjestu, piljenu, opustošenju gradova i ubijstvu, taj će se takođe pogubiti, pa ili se njegova zla namjeta privela u djelo ili se samo započela.

Član 63

Ako bi u gornjem paragrafu spomenuta razbojnička četa, obrazovala jedno društvo, to onaj, koji upravlja iz bliza i iz daleka poslove tog buntovnog društva, koji uređuje i sastavlja takovu razbojničku četvu, ili koji znade, naročito prijugotvljava i izdaje takvoj družini oružje municiju i druga buntovnička oruđa, ili kojim šalje hranu; ili koji kakvim god načinom bude imao tajno buntovničko sporazumljenje s upraviteljom i komandantom razbojničkih skupššina; i koji god poznaje cijel, namjeru, stanje i svojstva takvih četa, nebudući prinuđen daje im mjesto da leže, da se kriju i da se sabiraju, svi takovi kazniće se privremenim okovom.

Dodatak čl. 63. Oni koji poznaju znanje i zanat razbojnika (kutai tarik) i postavlja im skrovište staviće se takođe u privremeni okov.

Član 66

Svaki onaj, koji slovo javno govori po tržištima po ulicama, i po mjestima gdje se mnogi naroda sabira proklamacije priljepljuje, ili raznosi štampane listove, i neposredno pobudi građane i žitelje da učine zločinstvo koje se pokazuje u ovom odjeljenju, kazniće se kao i sami oni koji su učinili zločinstvo. Uostalom ako se ne pojavi nikakav djelstvujući znak tečenig pobuđivanja takovi kazniće se vječnim zatočenjem.

Član 172

Ubijca oprošćeni od kazne krv za krv (kisas) ili od pogubljenja stavlja se u vječni okov, ili privremeni, ne manje od petnaest godina godina.

Član 174

Ako neki nehotice ubije negoga, stavlja se u okov za petnaest godina: inače to ubijstvo ako se slučaj u vrijeme kad čini drugo neko zločinstvo, ili pred što ga svrši, ili pošto ga svrši, ili da bi učinio prestup; takove ubijce kazne se po zakonu smrću.

Član 179

Udar i ranjenje, ako su lakši od onijeh koji su pokazani u gornjim paragrafima, to, koji je udario ili ranio, zatvora se od jedne sedmice do jedne godine, ili u promjenu toga uzima mu se od jedne do pet zlatnih medžidija, i daje se ranjenom ili udarenom ili obadva ova načina izvršuju se ujedno.

A ako se dokaže, da je od prije namiečno da učini to zločinstvo, tome, kad se uzmu rečeni povci i dadu se ranjenom ili udarecom, zatvor se produžava od jednog mjeseca do dvije godine.

Dodatak § 179. Koji potegne na nekog oružje, ne s namjerom da ga ubije, nego samo da ga uplaši, zatvora se od jedne sedmice do šest mjeseci.

Član 180

Ako se dokaže da je udar i ranjenje bilo s namjerom ubijetva, pa zbog smetnje kojoj nije mogao izbjeći onaj koji je ranio ili udario, da učeni ubijstvo, ta rana i udar bio težak ili lak, kako se pokazuje u gornja tri paragrafa, prema stepenu ranjenja i udara, pošto se uzme naknada koja se riješi ili opredjeljena suma novaca i ljekarski troškovi, onaj koji je ranio ili udario u svakom slučaju stavlja se u privremeni okov.

Član 182

Ako ko po pogrješci ubije koga, ili nehotice bude uzrok da se neko ubije, takovi kad se osudi i isplati ubijenog nasljednicima prava po vjerozakonu, ako je to ubijstvo proizišlo od nemarljivosti nepoštovanja zakona, kazni se zatvorom od šest mjeseci do dvije godine.

Član 190

Pošto se dokaže da je otaj koji je ubio, ranio ili udario izvinjen, zatvora se od tri mjeseca do tri godine i takovi prema potrebi uzimaju se pod policajni nadzor, od pet do deset godina.

Član 191

Koji pošalje pismo zapečaćeno ili nezapečaćeno, potpisano ili nepotpisano, ili pošalje čovjeka da poište od nekog, da mu pošalje ili da mu predade ba bejin opredjeljenom mjestu novce ili drugo što, ili da ispuni drugo neko noiskanje i predlaganje i zaplašujega da će mu ako ne pošalje to što poiskuje, i ako ne ispuni to što mu predlaže, nanijeti neki kvar, ako je kvar s kojim ga

zaplašuje od onijeh koji po zakonu iziskuje nad činiteljem kaznu smrti, ili okov do života, a djelo izvršeno ne bude, kazni se provremenim okovom.

Ako li kvar, za koji je objavio da će učiniti, nije od onijeh zločina, koja po zakonu iziskuju gore zabilježenu kaznu, nego od lakše prete, i takođe djelo ne bude izvršeno, to rečeni zatvara se od jedne do tri godine, i uzima se od njega novčana kazna od tri do dvadeset zlatnih medžidija.

Član 195

Apotekar, koji otvori apoteku, bez da ima u ruci svidjeteljstvo, kad mu se zatvori apoteka, uzima se od njega novčana kazna od deset do pedeset zlatnih medžidija.

Član 206

Koji nasiljem ili prijevarom odmami i odvuče nekud maloljetno dijete, kazni se zatvorom od tri mjeseca do jedne godine.

Ako li je tijekom načinom odvučeno dijete žensko, to koji je odvuкао, stavlja se u privremeni okov.

Ako li se je obezčastilo odvučeno djevojče, to koji se je n ato usudio, osuđuje se na najteži stepen kazne za to propisane.

Ako li se je slučajno vjenčalo odvučeno djevojče, tada se postupa vjerozakonskim, putem.

Dodatak § 206. Koji silom podigne i navede odraslu djevojku da pobjegne, stavi se u zatvor od tri mjeseca do tri godine, a ako bi imala muža, tada oni koji je nagovorio da pobjegne stavlja se u privremeni okov.

Koji pomogne nekom u sili da podigne i učini da pobjegne neka odrasla, ili neodrasla stavlja se u zatvor od jednog do šest mjeseci.

Član 208

Onaj koji lažno svjedoči, za ili protiv nekog okrivljenog prestupom, ili pogreškom, zatvara se od jednog do pet mjeseci.

Član 209

Koji se usudi da lažno svjedoči u običnim razpravama, zatvara se od šest mjeseci do jedne godine.

Član 212

Kad pripadne nekomu da se zakune u kakvim razpravama prava ako bi se krivo zakleo, kazni se obličnjem i zatvorom ne manje od šest mjeseci.

Član 222

Kazni se zatvorom za 3 godine onaj koji se usudi da učini krađu, pridruženo sa jednom od sljedećih okolnosti: 1) Ako je krađa bila noći i zadružina od dvojice ili više osoba, ili da je bila samo jedna od ove dvije okolnosti u mjestu gdje prebivaju ljudi, ili u Hramovima Bogoslužnjima; 2) Ako je krađa bila danom makar i da je učinila samo jedna osoba u mjesto gdje neprebivaju ljudi i kradljivac da je nosio oružje javno ili sakriveno; 3) Ako je kradljivac sluga za platu pa je ukrao nešto od gospodara, koga služi, ili drugom nekom došao u kuću gospodara mu, ili ukrade nešto od domaćina kuće u koju je otišao sa gospodarom, ili ako je kradljivac poslanik ili šegrt u nekom esnafu, te je ukrao iz kuće, iz dućana, ili iz magaze svoga majstora, ili iz nekog mjesta gdje obično posluje; 4) Ako je kradljivac handžija gostioničar, ili kočijas, ili lađar, ili drugi neki od podobnih esnafa, ili njihov čovjek, te ukrade sve ili nekoliko od povjerenoga mu imanja.

Član 224

Koji ukradu konja, ili drugu neku životinju za jahanje, tovarenje i uprezanje; ili drugu neku manju ili veću marvu, ili zemljodjelska oruđa i sječiva, ili drva za gorenja ili za građu, osječena i prigotovljena za prodaju, ili kamenje odvaljeno i prigotovljeno iz kamenarije, ili ribe iz ribolovnice, ili pijavice iz jezera takovi se kazne zatvorom od jednog mjeseca do jedne godine, i povraća se od njih ukradena svojina predaje se onome, čija je, ako se nalazi, ako li se slučajno ne nalazi, to se od njih naplaćuje vrijednost.

Član 230

Osim krađe pokazane u ovom odjeljenju, onaj, koji se usudi na krađu, kao što je: grabljenje i lupežstvo (dap kesi- ciluk), stavlja se u zatvor od tri mjeseca do jedne godine i osim toga, takovi ljudi uzimaju se pod jamstvo od strane policije.

Dodat § 230. Opi kradljivci, koji su namislili da učine neku krađu, po prepri nekog uzroka, ako nijesu mogli da nešto uzmu, kazne se kaznom od krađe, prema stepenu djela, koje su bili namislili da izvrše.

Oni, koji poznavajući stanje i svojstva osuđenijeh u okov kradljivaca, pa im budu jataci i pomoćnici, sgape se u privremeni okov. Takođe isto i oni, koji poznaju položnje kradljivaca, osuđenijeh u zavtvor, pa im takođe budu jataci i pomoćnici, kazne se kaznom koja se osudila kradljivcima, kojijem su bili jatak. Koji inače od drugova, pomoćnika i jataka takovih kradljivaca, prije nego se u istragu uzmu, dođe i izvijesti vlast o istim kradljivcima ili pošto je početa istraga, dođe pa od samog sebe objavi kradljivce, i pokaže olakšicu sredstva da se uhvate, takovi se oprošćavaju samo od kazne za krađu, a uzimaju se pod policajni nadvor ne više od jedne godine.